

Паенко О.А.

Институт права имени Князя Владимира Великого
Межрегиональной Академии управления персоналом,
Обуховский районный суд Киевской области

ЗАЩИТА КОММЕРЧЕСКОЙ ТАЙНЫ**Аннотация**

В статье исследованы проблематику защиты коммерческой тайны. Проанализировано понятие защиты коммерческой тайны. Определены законодательные акты, которыми регулируется защита коммерческой тайны. Проанализированы различные виды ответственности за нарушение прав защиты коммерческой тайны. Сделанные выводы над выполненной работой.

Ключевые слова: коммерческая тайна, защита, административно-правовая ответственность, уголовная ответственность, законодательство Украины.

Paenko O.A.

Institute of Law of the Prince Volodymyra Velykogo
Interregional Academy of Personnel Management,
Obukhov District Court of Kyiv Region

PROTECTION OF COMMERCIAL SECRETS**Summary**

The article deals with the problems of the protection of trade secrets. Analyzed the concept of protection of trade secrets. Defined legislative acts governing the protection of trade secrets. Analyzed various types of liability for violation of the protection of trade secrets. The conclusions of the work done.

Keywords: secrecy, security, administrative liability, criminal liability, the legislation of Ukraine.

УДК 347.775

СУТНІСТЬ ПРАВА НА КОМЕРЦІЙНУ ТАЄМНИЦЮ**Пашун С.О.**

Дніпровський районний суд міста Києва

В статті розкрито сутність права на комерційну таємницю. Проаналізовано законодавчі визначення комерційної таємниці. Розглянуто майнові права на комерційну таємницю. Визначено суб'єкт і об'єкт права на комерційну таємницю. Охарактеризовано право на використання комерційної таємниці.

Ключові слова: комерційна таємниця, майнові права, право інтелектуальної власності, суб'єкти права, використання комерційної таємниці.

Постановка проблеми. Комерційна таємниця є одним з найбільш універсальних об'єктів інтелектуальної власності. Під поняття комерційної таємниці можуть підпадати найрізноманітніші відомості та знання як технічного характеру, так й організаційного чи фінансового. Наприклад, комерційною таємницею може бути винахід, на який роботодавець, навмисне зберігає його у таємниці, прийняв рішення не подавати заявку. Це може бути й елемент винаходу, свідомо не включений у опис при подачі заявки.

З'явившись у кінці XIX століття, найбільшого розвитку інститут комерційної таємниці отримав в другій половині XX століття, це обумовлено збільшенням ролі та цінності інформації у сучасному світі.

Інформація становить комерційну таємницю в разі, якщо вона має дійсну або потенційну комерційну цінність у силу невідомості її третім особам, до неї немає вільного доступу на законній підставі, та власник інформації вживає заходів до охорони її конфіденційності.

Відмінністю комерційної таємниці від інших об'єктів інтелектуальної власності є необмеженість

строку її охорони. Право на комерційну таємницю діє до тих пір, поки відомості, які її містять, знаходяться у таємниці, тобто зберігається фактична монополія володаря на інформацію.

В монографічній літературі відсутні роботи, присвячені проблемам комплексного аналізу прав на комерційну таємницю і цивільно-правових методів їх захисту, відшкодування збитків від порушення прав на комерційну таємницю. В роботах вчених-правознавців розглядалися різні аспекти названих проблем, пов'язані з розвитком правового інституту комерційної таємниці. Так, вийшла у дореволюційний період монографія В. Розенберга «Промислова таємниця» багато у чому не втратила своєї актуальності до теперішнього часу. Проблеми, пов'язані з комерційною таємницею, порушувалися таку праця іншого видатного вченого Р. Ф. Шершеневича.

Мета статті – дослідити сутність права на комерційну таємницю.

Виклад основного матеріалу. Сутність поняття «комерційна таємниця» міститься у декількох наступних положеннях:

1) це будь-яка ділова інформація, маюча дійсну чи потенційну цінність для підприємства з комерційних причин, розголос якої може заподіяти шкоди фірмі.

Вона не є загальновідомою чи загальнодоступною на законних підставах. Ці відомості відповідним чином позначаються, а фірмою здійснюються належні заходи щодо збереження її конфіденційності. Ця інформація не є державною таємницею та не захищається авторським та патентним правом. Вона не стосується негативної діяльності підприємства, яка може завдавати шкоду суспільству (порушень законів і неефективної роботи, адміністративних помилок, забруднення навколишнього середовища тощо).

2) В колишньому Законі «Про підприємства в Україні» «під комерційною таємницею підприємства мали на увазі відомості, пов'язані з виробництвом, технологічною інформацією, управлінням, фінансами й іншою діяльністю підприємства, які не є державною таємницею, розголос (передавання, просочування) яких може заподіяти шкоди його інтересам».

3) В статті 30 розділу 2 Закону України «Про інформацію» [1] від 2.10.1992 року дано визначення конфіденційної інформації: «Конфіденційна інформація – це відомості, які знаходяться в володінні, користуванні чи розпорядженні окремих фізичних чи юридичних осіб та розповсюджуються за їх бажанням, відповідно до передбачених ними умов».

4) В Законі України «Про підприємництво в Україні» від 27.03.91 року у статті 30 так визначено поняття «комерційної таємниці підприємства».

а) «Під комерційною таємницею підприємства розуміються відомості, пов'язані з виробництвом, технологічною інформацією, управлінням фінансами і іншою діяльністю підприємства, що не являються державною таємницею, розголос (передача), яких може заподіяти шкоди його інтересам».

б) «Склад і об'єкти даних, які являють комерційну таємницю, порядок її захисту визначаються керівником підприємства. Відомості, що не можуть бути віднесені до комерційної таємниці, визначаються Кабінетом Міністрів України».

в) «Відповідальність за розголос даних, які віднесені до комерційної таємниці підприємства, та порядок охорони таких даних устанавлюються законодавчими актами України».

5) Згідно зі статтею 155 Господарського Кодексу України [5], серед об'єктів права інтелектуальної власності в сфері господарювання є і комерційна таємниця. Зокрема, відомості, пов'язані з виробництвом, технологією, управлінням, фінансовою і іншою діяльністю суб'єкта господарювання, які не є державною таємницею, розголос яких може заподіяти шкоди інтересам суб'єкта господарювання, можуть бути визнані його комерційною таємницею. Проте наявність в складі назви «комерційна таємниця» слова «таємниця» вносить певну неоднозначність в тлумачення цього поняття. Згідно зі статтею 30 Закону України «Про інформацію», інформація з обмеженим доступом поділяється на конфіденційну і таємну. При цьому конфіденційна інформація – це відомості, що знаходяться в володінні, користуванні чи розпорядженні окремих фізичних чи юридичних осіб та поширюються за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Також до конфіденційних даних відносять ідею, винахід, відкриття, технологію, індивідуальну деталь комерційної діяльності, які дозволяють успішно конкурувати, забезпечують прибуток підприємства.

Аналіз законодавчого визначення комерційної таємниці дозволяє сформулювати її ознаки, які є

необхідними умовами охороноздатності інформації як комерційної таємниці [2, с. 78]:

1) інформація, яка становить комерційну таємницю, є таємною, тобто вона у цілому чи у певній формі і сукупності її складових є невідомою і не є легкодоступною для осіб, що звичайно мають справу з цим видом інформації;

2) така інформація повинна мати комерційну цінність для її володільця чи для інших осіб;

3) особа, яка законно контролює інформацію, повинна вживати адекватних заходів щодо збереження її секретності.

Для отримання правової охорони комерційна таємниця повинна відповідати всім зазначеним критеріям в сукупності, тобто бути невідомою іншим особам, становити комерційну цінність і зберігатися в секретності.

Сутність права на комерційну таємницю полягає в забезпеченні володільцю інформації можливості засекречувати останню від широкої публіки, вимагати, щоб інакші особи утримувалися від використання незаконних методів отримання цієї інформації.

Власник повинен бути зацікавлений в надійному збереженні всієї інформації, яка стосується торговельної таємниці. Як правило, потрібно вжити спеціальних заходів для забезпечення дотримання режиму секретності.

Інформація може розглядатися як така, що містить комерційну таємницю, коли вона відома обмеженому колу осіб, тобто конкурент не повинен володіти цими відомостями. Так, заявки на патент до моменту їх публікації можна розглядати як комерційну таємницю. Будь-які публікації чи інакші методи поширення інформації позбавляють її статусу комерційної таємниці.

Відповідно до статті 506 ЦК [4] майновими правами на комерційну таємницю є:

- право на використання комерційної таємниці;
- виключне право дозволу використання комерційної таємниці;
- виключне право перешкоджати неправомірному розголошенню, збиранню чи використанню комерційної таємниці;
- інакші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом.

Майнові права на комерційну таємницю належать особі, що правомірно визначила інформацію як комерційну таємницю, якщо інше не встановлено угодою.

Основні права власника комерційної таємниці такі:

- суб'єкт права на комерційну таємницю може використовувати всі допустимі законом засоби для забезпечення секретності інформації;
- правовласник має право вимагати від інших осіб утримуватися від незаконного володіння інформацією, яка становить комерційну таємницю;
- власник комерційної таємниці має право розпоряджатися належним йому об'єктом інтелектуальної власності (розголошувати перед публікою, продавати, перевипускати іншим методом).

Розпорядження відомостями, які являють комерційну таємницю, зокрема передавання їх на договірній основі іншим особам, входить до складу правових можливостей правовласника. Він може у будь-який момент розкрити перед публікою ті відомості, що являють комерційну таємницю, якщо це не порушує взятих ним зобов'язань перед контрагентами, а також продати чи іншим методом перевипустити цю інформацію зацікавленій особі.

Суб'єкт права на комерційну таємницю може давати іншим особам дозвіл на використання конфіденційної інформації в власній сфері. Тобто до-

пускають видачу іншим особам ліцензій, що, в свою чергу, можуть мати виключний чи невиключний характер.

Предметом таких ліцензій переважно є технологічні секрети, досвід управлінської, фінансової і виробничої діяльності тощо, що не є об'єктами патентної охорони, але являють певну комерційну цінність.

Право користування, володіння і розпорядження інформацією, яка містить комерційну таємницю, можна передавати іншим фізичним та юридичним особам у обсязі і режимі, встановленому первинним власником. Для цього у договорі відображають відповідні умови та визначають можливі наслідки порушення встановлених зобов'язань.

В договорі має бути зазначено, чи перебуває інформація: в спільному володінні обох сторін договору; в володінні особи, що й вона належить первинно, а контрагент тільки користується нею; чи передається вона у розпорядження на праві власності чи володіння контрагенту [7, с. 60].

При створенні чи реорганізації господарського суб'єкта у установчих документах та Статуті мають бути застережені порядок та умови використання інформації, яка містить комерційну таємницю.

При припиненні договору чи цивільно-правових відносин із підприємством, на якому працівник був допущений до комерційної таємниці, зобов'язань не розголошувати комерційну таємницю зберігається протягом строку, передбаченого угодою.

Протягом цього строку колишній працівник не має права використовувати доступні йому відомості для отримання прибутку та (чи) сприяння у цьому іншим особам.

В разі порушення зобов'язань про нерозголос комерційної таємниці порушник за позовом власника інформації відшкодовує йому збитки (в тому числі упущену вигоду).

Припинення права на комерційну таємницю може бути обумовлене двома обставинами:

- втратою фактичної монополії на відомості, що стають доступними іншим особам та відповідно втрачають свою комерційну таємницю;
- віднесенням відповідних даних в встановленому законом порядку до даних, що не можуть становити комерційної таємниці.

Термін «право на комерційну таємницю» можна розглядати у двох значеннях: об'єктивному та суб'єктивному. В об'єктивному розумінні право на комерційну таємницю становить система забезпечених примусовою силою держави правових норм, які регулюють суспільні відносини, що складаються з приводу комерційної таємниці [3, с. 89].

Правами на комерційну таємницю у суб'єктивному сенсі є сукупність встановлених законом правомочностей особи щодо належної їй комерційної таємниці, а саме: право на використання комерційної таємниці, виключне право дозволу її використання іншим особам, виключне право перешкоджати неправомірному розголошенню, збиранню чи використанню комерційної таємниці. Ці права на комерційну таємницю є майновими, абсолютними та їх здійснення базується на принципах диспозитивності, це свідчить про їх цивільно-правову природу. Особисті немайнові права інтелектуальної власності на комерційну таємницю виникають не можуть. Права на комерційну таємницю в Україні прирівняні до прав промислової власності (а саме – права на захист від недобросовісної конкуренції), хоча у класичному розумінні вони не є такими.

Основними суб'єктами права на комерційну таємницю є власники комерційної таємниці й їх правонаступники.

Власники комерційної таємниці – це фізичні (незалежно від громадянства) та юридичні особи (комерційні і некомерційні організації), що займаються підприємницькою діяльністю та мають монополієне право на інформацію, які представляє собою, з їх точки зору, комерційну таємницю.

Під підприємництвом розуміється «самостійна, здійснювана на свій ризик діяльність, спрямована на систематичне одержання прибутку від користування майном, продажу товарів, виконання робіт чи надання послуг особами, зареєстрованими у цій якості в встановленому законом порядку» [6, с. 99].

Правонаступники – це фізичні і юридичні особи, яким в силу службового становища, договору чи на іншій законній підставі (у тому числі в спадщину) відома інформація, складова комерційну таємницю іншої особи.

Право на використання комерційної таємниці є певна законодавством правомочність особи здійснювати інформації, складової комерційну таємницю, дії, спрямовані на одержання вигоди від її комерційної цінності. Право на використання комерційної таємниці може здійснюватися у дозвільній (позитивній) формі і в формі заборони (негативної). В таких формах використання комерційної таємниці як використання її в виробництві, виконання на її основі науково-дослідних робіт, цілеспрямоване утримання від практичного застосування інформації та т. п. втілюється дозвільна (позитивна) сторона права на використання комерційної таємниці.

Право на використання комерційної таємниці не є виключним, оскільки воно у Україні може належати не тільки первісному та похідним власникам конфіденційної інформації, а у передбачених законом випадках (ч. 3 статті 162 ЦК України) – іншим особам, яка самостійно та добросовісно одержали інформацію, аналогічну тій, яка вже є комерційною таємницею.

Виключне право дозволу використання комерційної таємниці становить передбачену законом можливість надавати іншим особам можливість правомірно використовувати комерційну таємницю у їх інтересах чи у інтересах третіх осіб. Сфера здійснення права дозволу використання комерційної таємниці є обмеженою за колом осіб. Зокрема, не потрібен дозвіл на використання комерційної таємниці особі, яка самостійно та добросовісно отримала інформацію, які є комерційною таємницею, і в зв'язку з цим у силу закону має право використовувати таку інформацію на свій розсуд (ч. 3 статті 162 ЦК України). Правовими формами здійснення права дозволу використання комерційної таємниці є угоди. Здійснення виключного права дозволу використання комерційної таємниці може відбуватися двома методами: 1) надання уповноваженою особою власне вирішення, це зумовлює виникнення в іншій особі права на використання комерційної таємниці чи 2) передавання права на використання комерційної таємниці. Комерційна таємниця як оборотоздатний об'єкт цивільних прав бере участь в цивільному обороті в формі звернення майнових прав на неї [8, с. 50].

Дозвіл на використання комерційної таємниці може бути оформлений ліцензійною угодою, угодою комерційної концесії і іншими видами договорів, включаючи непоіменовані договори, а також ліцензії на використання комерційної таємниці. Ліцензія на використання комерційної таємниці може бути виключною, одиничною, невиключною, залежною, а також іншого виду, це не суперечить закону, крім примусового та відкритого.

Виключне право перешкоджати неправомірному розголошенню, збиранню чи використанню комер-

ційної таємниці – це встановлена законодавством можливість уповноваженій особі приймати превентивні заходи, спрямовані на недопущення порушень режиму конфіденційності комерційної таємниці та, відповідно, прав людини на комерційну таємницю. Це право є регулятивним та одночасно виступає обов'язком уповноваженої особи, невиконання якої може призвести до припинення правової охорони комерційної таємниці.

Право перешкоджати неправомірному використанню комерційної таємниці є складовою змісту права на використання комерційної таємниці та не утворює самостійного суб'єктивного права, незважаючи навіть на те, що у п. 3 ч. 1 статті 506 ЦК України воно згадується окремо.

Суб'єктом права на комерційну таємницю є учасник цивільних відносин, який потенційно може набувати права на комерційну таємницю. Обмеження кола суб'єктів права на комерційну таємницю тільки суб'єктами господарювання чи навіть підприємництва, не має достатнього економіко-правового обґрунтування. Такими суб'єктами можуть бути будь-які учасники цивільних відносин, названі статтею 2 ЦК України, а саме: фізичні і юридичні особи, держава Україна, АР Крим, територіальні громади, іноземні держави і інакші суб'єкти публічного права. Іноземці, особи без громадянства і іноземні юридичні особи у Україні рівні права на комерційну таємницю з національними суб'єктами таких прав.

Право на комерційну таємницю може належати тільки особі, яка своїм волевиявленням показала має намір утримувати певні комерційно цінні відомості у режимі конфіденційності та вжила адекватних дій по збереженню такого стану невідомості інформації. Не можуть належати права на комерційну таємницю особі, яка правомірно визначила інформацію комерційною таємницею, наприклад, включила у неї відомості, що не можуть складати комерційну таємницю відповідно до закону, не володіють необхідними ознаками конфіденційності чи комерційної цінності, чи відомості, якими така особа заволоділа протиправно. В особи, яка не вчиняла жодних дій, спрямованих на забезпечення охорони

конфіденційності комерційної таємниці, право на неї не виникає.

Висновки. Таким чином, сутність права на комерційну таємницю полягає у забезпеченні володільцю інформації можливості засекречувати останню від широкої публіки, вимагати, щоб інакші особи утримувалися від використання незаконних методів отримання цієї інформації.

Відповідно до статті 506 ЦК майновими правами на комерційну таємницю є: право на використання комерційної таємниці; виключне право дозволу використання комерційної таємниці; виключне право перешкоджати неправомірному розголошенню, збиранню чи використанню комерційної таємниці; інакші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом.

Право на використання комерційної таємниці не є виключним, оскільки воно у Україні може належати не тільки первісному та похідним власникам конфіденційної інформації, а у передбачених законом випадках – іншим особам, яка самостійно та добросовісно одержали інформацію, аналогічну тій, яка вже є комерційною таємницею.

Суб'єкт права на комерційну таємницю може давати іншим особам дозвіл на використання конфіденційної інформації в власній сфері. Тобто допускають видачу іншим особам ліцензій, що, в свою чергу, можуть мати виключний чи невиключний характер.

Право користування, володіння і розпорядження інформацією, яка містить комерційну таємницю, можна передавати іншим фізичним та юридичним особам у обсязі і режимі, встановленому первинним власником. Для цього у договорі відображають відповідні умови та визначають можливі наслідки порушення встановлених зобов'язань.

Правами на комерційну таємницю у суб'єктивному сенсі є сукупність встановлених законом правомочностей особи щодо належної їй комерційної таємниці, а саме: право на використання комерційної таємниці, виключне право дозволу її використання іншим особам, виключне право перешкоджати неправомірному розголошенню, збиранню чи використанню комерційної таємниці.

Список літератури:

1. Закон України «Про інформацію». – Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 48 (зі змінами і доповненнями) / www.rada.gov.ua
2. Жук Л. А., Жук Т. Л., Неживець О. М. Господарське право: Підручник. – К.: Кондор, 2009. – 434 с.
3. Князев С. Комерційна таємниця у Україні: особливості організаційно-правового впровадження / Юридичний журнал, 2006. – № 6.
4. Науково-практичний коментар Цивільного кодексу України: В 2 т. – 3-є вид., перероблене та доп. / За ред. О. В. Дзери, Н. С. Кузнецової, В. В. Луця. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – Т. 1. – 824 с.
5. Науково-практичний коментар Господарського кодексу України. – 2-е вид., перероблене та доп. / За ред. Г. Л. Знаменського, В. С. Щербини. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 441 с.
6. Носік Ю. В. Права на комерційну таємницю у Україні: монографія. – К.: КНТ, 2007 – 236 с.
7. Орлюк О. П., Андрощук Г. О., Бутнік-Сіверський О. Б. Право інтелектуальної власності. – К.: Видавничий Дім «Ін Юре», 2007. – 696 с.
8. Понікаров В. Д., Славінська О. М., Єрмоленко О. О. Авторські права і інтелектуальна власність. – Х.: ХНЕУ, 2006. – 100 с.

Пашун С.А.

Днепровский районный суд города Киева

СУЩНОСТЬ ПРАВА НА КОММЕРЧЕСКУЮ ТАЙНУ

Аннотация

В статье раскрыты сущность права на коммерческую тайну. Проанализированы законодательные определения коммерческой тайны. Рассмотрены имущественные права на коммерческую тайну. Определены субъект и объект права на коммерческую тайну. Охарактеризованы право на использование коммерческой тайны.

Ключевые слова: коммерческая тайна, имущественные права, право интеллектуальной собственности, субъекты права, использование коммерческой тайны.

Pashun S.A.

Dniprovskiy District Court of Kyiv

THE ESSENCE OF THE LAW ON COMMERCIAL SECRET

Summary

The article reveals the essence of the right to a trade secret. Analyzed the legal definition of a trade secret. Considered a property right on a commercial secret. Defined subject and object of the law on commercial secret. Characterized the right to use the trade secrets.

Keywords: trade secrets, proprietary rights, intellectual property rights, subjects of the law, the use of a trade secret.

УДК 347.132.122

СУБ'ЄКТИ ПРАВА НА КОМЕРЦІЙНУ ТАЄМНИЦЮ

Фузік Г.В.

Дніпровський районний суд міста Києва

В статті досліджено правове положення суб'єктів права на комерційну таємницю. Розглянуто види суб'єктів права на комерційну таємницю. Проаналізовано зміст прав інтелектуальної власності на комерційну таємницю. Охарактеризовано захист прав суб'єктів права на комерційну діяльність. Досліджено обов'язки органів державної влади з захисту комерційної інформації.

Ключові слова: комерційна таємниця, правове регулювання, захист, суб'єкти права, юридичні особи.

Постановка проблеми. Правовий інститут комерційної таємниці виступає невід'ємним атрибутом ринкової економіки. При здійсненні підприємницької практики нагромаджується велика кількість багатоманітної інформації, що має серйозне значення для вдалого розвитку бізнесу. В сучасних умовах інформаційного суспільства інформація набула ваги найважливішого ресурсу, без котрого неможливе звичайне функціонування ні окремого бізнесмена, ні суспільства, ні держави в цілому. Більш того, з піднесенням й вдосконаленням інформаційних технологій інформація набула характеру одного з найважливіших типів товару на ринку.

Природно, що особа, володіючи такого роду інформацією, буде прагнути зберегти цю інформацію за собою, запобігти її отримання третіми особами, оскільки у багатьох випадках таке отримання може мати просто катастрофічні наслідки для бізнесу. В сучасних умовах жорсткої конкурентної боротьби правовий захист різного роду інформації необхідна для вдалого розвитку підприємництва й становлення по-справжньому ринкової економіки, заснованої на вільній конкуренції. Як справедливо відзначається в літературі: «Забезпечення правової захищеності вітчизняної науково – технічної продукції сприяє підтримці національної, в тому числі економічної й технологічної безпеки. Надійна правова

охорона результатів інтелектуальної практиці – найбільш ефективний засіб боротьби проти промислового шпигунства, вона сприяє захисту прав авторів й власників науково-технічних результатів».

Мета статті – дослідити правове положення суб'єктів права на комерційну таємницю.

Виклад основного матеріалу. Право суб'єкта ха-зайнування на комерційну таємницю – це право на індивідуалізацію способу її використання, який включає право на захист від стороннього втручання в її використання, у тому числі неправомірний доступ до неї.

Вказане суб'єктивне право суб'єктів господарювання, що включає три елементи: 1) можливість самих с суб'єктів господарювання діяти деяким чином – розкривати склад інформації, який складає комерційну таємницю, розпорядок її конфіденційності, вживати заходів зі збереження її таємності, розпоряджатися нею тощо; 2) можливість вимагати того, щоб зобов'язані особи діяли у відповідності до сучасного законодавства й не порушували його право; 3) шанс звертатися за захистом до уповноважених державних органів у випадку порушення прав на комерційну таємницю, наприклад, за допомогою неправомірного збору, розголошу й використання комерційної таємниці.

У зарубіжному законодавстві суб'єктами права на комерційну таємницю також визнаються